

XLIV.

Forslag til Lov

om

en forandret Affattelse af § 129 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867.

(Fremfat i Folkethinget den 7de Februar 1879 af Krigsminister Kaufmann.)

§ 129 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 affattes saaledes:

Den Underofficer, som har fyldt det 60de Aar, affediges med Pension efter Pensionsloven. Den Underofficer, som har fyldt det 52de Aar, kan forlange Affted med Pension efter Pensionsloven.

Den Premierlieutenant, som har fyldt det 45de Aar, den Kapitain, som har fyldt det 55de Aar, den Oberst, som har fyldt det 65de Aar, og den General, som har fyldt det 70de Aar, affediges med Pension efter Pensionsloven.

Den Premierlieutenant, som har fyldt det 42de Aar, den Kapitain, som har fyldt det 52de Aar, den Oberst, som har fyldt det 60de Aar, og den General, som har fyldt det 65de Aar, kan forlange Affted med Pension efter Pensionsloven, ligesom der ogsaa kan meddeles Officerer af de anførte Klasser Affted med Pension efter Pensionsloven paa Grund af Dypnaaelse af de sidstnævnte Aldersaar.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I det Udkast til en ny Hærorrdning, som forelagdes den til Overveielse af Landets Forsvarsvæsen ved Allh. Resolution af 2den Februar 1866 nedsatte Kommission, var der foreslaaet fastsat bestemte Aldersgrændser for Tjenestetiden i de forskjellige Befalingsmandsklasser, idet man paa denne Maade vilde søge et passende og nogenlunde fast Aldersforhold tilveiebragt. Kommissionen optog ikke alene dette Forslag, men mente endog at burde udvide det ved ogsaa at foreslaa tilsvarende Aldersgrændser indførte som Betingelse for Forfremmelse fra den ene Klasse til den anden, dog saaledes, at Enhver, der havde opnaaet den sidstnævnte Aldersgrændse, fik Ret til at forlange Affted med Pension. I Loven af 6te Juli 1867 optoges Bestemmelser i Overensstemmelse hermed, og blev det saaledes for Officerernes Vedkommende fastsat, at Alderen 42 Aar for Premierlieutenanter og 52 Aar for Ka-

pitainer skulde være Grændserne, ud over hvilke Forfremmelse henholdsvis til Kapitain og til Oberst ikke kunde finde Sted, medens Alderen 45 Aar for Premierlieutenanter, 55 Aar for Kapitainer, 65 Aar for Oberster og 70 Aar for Generaler bleve Grændserne for Vedkommendes længere Forbliven i Tjenesten.

Uagtet Fastsættelsen af Aldersgrændser i det Hele maa siges at være hensigtsvarende og langt at foretrække for en vilkaarlig Reduktion, har den Maade, hvorpaa Fastsættelsen skete, dog i flere Retninger frembudt forskjellige Ulemper. Det er naturligt, at en Officer, der overstrider den for ham satte Grændse for Forfremmelse og altsaa veed, at hans militære Løbebane inden kort Tid vil være endt, ikke har den Opfordring til at røgte sit Hverv med den samme Lyft som den, for hvem Fremtiden i Hæren endnu staar aaben, om han end i de fleste Tilfælde vil røgte det med